

ESTABLISHMENT OF THE RIGHT OF PROPERTY OF REAL ESTATE IN THE REPUBLIC OF MACEDONIA

Berat Aqifi

UKZ University – Gjilan, Republic of Kosova berat.aqifi@uni-gjilan.net

Abstract: Ownership as a real right belongs to the group of subjective-absolute rights, and is regulated by imperative norms. Ownership means the right to use and dispose of things in the most absolute way that the acquisition of the right of ownership is conditional on the registration of immovable property in a single public register in our country. The acquisition of the right of ownership in one or more items, in particular of real property, is made through their registration in public books, which even more strengthens the absoluteity of these rights and directs and obliges all other subjects of the right, that the rights and competences of a certain one have only the rightholder.

As is well known, the property law and other property rights regulate the right of ownership in the Republic of Macedonia, where it is envisaged as a real substantive right. In addition, this law also envisages other limited property rights, including: the right to servitude, the right to pledge, the right to a real burden and other real rights (right to long-term lease of construction land and right to long-term lease of agricultural land).

It is important that if the property is to be incorporated normatively, it should be included in a public book from which its credibility will arise.

The right to all types of property in the Republic of Macedonia enjoys protection, by which it is guaranteed and regulated the regular interference with possible violations of the existing legal property relations, so that their holders can safely and without obstacles exercise these The right

In Macedonia, the Constitution proclaims the right of ownership as a fundamental value, while the Law on Property and other real rights defines it as a basis by the provision.

On the other hand, the Law on Property and Other Real Rights stipulates that the owner has the right to retain, fully use and destroy at his own discretion, but provided that this would not be in violation of the law. The right of ownership may be restricted or taken only in cases of public interest provided for by law.

The Law on Property and Other Real Rights also provides for real property rights protection through ownership lawsuits and that: rei vindication, actio publicianadhe Actio negatoria.

Keywords: Property, Real Rights, law, lawsuit.

СТЕКНУВАЊЕ НА ПРАВО НА СОПСТВЕНОСТ НА НЕДВИЖНОСТ ВО РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Берат Аќифи

Универзитет Кадри Зека – Ѓилан, Правен факултет Ѓилан, Косово; berat.aqifi@uni-gjilan.net

Резиме: Сопственоста е право да се ужива и да се располага со работите на најапсолутен начин стекнувањето на сопственоста е условена со запишувањето на недвижноста во единствен јавен регистар во нашата држава. Покрај ова право, законот предвидува и други ограничени стварни права и тоа: право на службеност, право на залог, право на реален товар и други стварни права (право на долготраен закуп на градежно земјиште и право на долгорочен закуп на земјоделско земјиште). Битно е доколку се сака нормативно да се инкорпорира сопственоста таа да биде внесена во јавна книга, од која ќе се црпи нејзината веродо-стојност. Правото на сите видови на сопственост во Република Македонија ужива заштита. Под заштита на правото на сопственост подразбираме загарантирана и уредена интервенција против евентуалните повреди на постојните сопственички правни односи, со цел титуларите на правото на сопственост непречено да ги вршат нивните овластувања. Во Република Македонија, Уставот ја прокламира заштитата на правото на сопственост како темелна вредност, додека пак Законот за сопственост и други стварни права ја сведува на ниво на основна одредба. Од своја страна, Законот за сопственост и други стварни права предвидува дека сопственикот има право својата ствар да ја држи, целосно да ја користи и да располага со неа по своја волја под услов тоа да не е спротивно на право на некое друго лице или на закон. Притоа секој е должен да се воздржува од повреди на правото на сопственост на секое лице. Правото на

сопственост единствено може да се ограничи или да се одземе во случај на јавен интерес предвиден со закон. Законот за сопственост и други стварни права исто така предвидува стварно правна заштита на правото на сопственост преку сопственички тужби и тоа: *rei vindicatio, actio publiciana, actio negatoria*.

Клучни зборови: Сопственост, стварни права, закон, тужба.

1. СТЕКНУВАЊЕ НА ПРАВО НА СОПСТВЕНОСТ НА НЕДВИЖНОСТ

Сопственоста како стварно право спаѓа во субјективни-апсолутни права, и е регулирано со императивни норми.²⁶⁸ Како што веќе наоименавме претходно, со законот за сопственост и други стварни права се регулира правото на сопственост во Република Македонија, каде е предвидено како главно стварно право. Покрај ова право законот предвидува и други ограничени стварни права и тоа: право на службеност, право на залог, право на реален товар и други стварни права (право на долготраен закуп на градежно земјиште и право на долгорочен закуп на земјоделско земјиште).²⁶⁹ Битно е доколку се сака нормативно да се инкорпорира сопственоста таа да биде внесена во јавна книга, од која ќе се црпи нејзината веродостојност.

1.1. Стекнување на право на сопственост со одлука на државен орган

Во правниот систем на Република Македонија, поточно во член 154 од Законот за сопственост и други стварни права е предвидено дека: “Правото на сопственост може да се стекне со одлука на судот или друг државен орган кога во случаите кои се определени со закон и кога се исполнети законските услови за тоа”.²⁷⁰ Тука очигледна е разликата која ја прави законодавецот помеѓу одлуката на судот и одлука на друг државен орган. Одлуката на судот може да биде пресуда или решение на основен суд со која се стекнува право на сопственост. Одлуката на друг државен орган може да биде, кога според Законот за експропријација, се одзема или ограничува правото на сопственост поради реализација на јавен интерес утврден со закон.²⁷¹

Следствено на ова, според Законот за експропријација јавен интерес претставува уредувањето, рационалното користење и хуманизацијата на просторот, заштитата и унапредувањето на животната средина и на природата со градење на објекти и изведување на работи од значење за Републиката и единиците на локалната самоуправа, предвидени со актите за планирање на просторот. Јавниот интерес се утврдува за:

- Градење на објекти и изведување работи од значење за Република Македонија²⁷² (градење на објекти за потребите на одбраната, државните органи, агенциите и фондовите основани од Република Македонија, градење на објекти за потребите на дипломатско-конзуларни претставништва и меѓународни организации, градење на телекомуникациски центри за прием на сателитски сигнали, градење на гранични премини, градење на регионални водоснабдителни и канализациони системи со системи за пречистување, градење на езерски и речни пристаништа и други).

Истотака, Станбени објекти за посебни намени се станбени згради наменети за времено сместување на лица во социјален ризик согласно со прописите за социјална заштита, објекти за самци и домови (ученички, студентски, работнички, воспитни, домови за заедници и домови за терапевтски групи).²⁷³

- Градење на објекти и изведување на работи од локално значење (пр. градење на објекти за противпожарна заштита, градење на локални водоснабдителни и канализациони системи со системи за пречистување, градење на стадиони и спортски сали со капацитет до 10.000 гледачи, градење на катни

²⁶⁸ A. Aliu, E drejta sendore (Pronësia), Prishtinë, 2006, faqe.80

²⁶⁹ Камбовски И. *Стварно право- авторизирани предавања*, ФЛЕКСОГРАФ доел- Куманово, Скопје 2012 год

²⁷⁰ Закон за сопственост и други стварни права “Сл. весник на Р Македонија” бр. 18 од 5.03.2001 год, чл.154

²⁷¹ Гелевски С. Закон за сопственост и други стварни права, со коментар и судска практика, Лега Артис, 2002 год

²⁷² ЗАКОН ЗА ГРАДЕЊЕ Сл. Весник на Р. Македонија, бр.130/09 од 28.10.2009 година определено со Член 1 на овој закон се уредуваат градењето, основните барања на градбата, потребната проектна документација за добивање на одобрение за градење, правата и обврските на учесниците во изградбата, начинот на употреба и одржување на градбата, како и други прашања од значење за градењето.

²⁷³ Член 3, алинеја 5 од Закон за домување, Законот е објавен во „Службен весник на Република Македонија“ број 99 од 05.08.2009 година. Измени и дополнувања на законот објавени се во “Службен весник на Република Македонија” број 57 од 26.04.2010 година. Измените и дополнувањата се внесени во овој пречистен текст. http://snabduvanjeistok.mk/wp-content/uploads/Zakon_za_domuvanje.pdf

гаражи и - градење на објекти за општа употреба и тоа: општински патишта, плоштади, јавни паркови, пазари, јавни паркиралишта и друго)

- Јавен интерес се утврдува и за одземање на градежно земјиште на кое право на користење имаат физички лица, а кое според актите за планирање на просторот со кои се дефинира градежна парцела е надвор од дефинираната градежна парцела, а кое не може да биде предмет на приватизација, согласно со Законот за приватизација и закуп на градежно земјиште во државна сопственост.²⁷⁴

1.1. Установање на право на службеност со одлука на државен орган

Исто така со одлука на државен орган може да се устрои право на службеност, право на закуп или привремено да се ограничи правото на користење на земјиштето заради вршење подготвителни работи од јавен интерес (непотполна експропријација)²⁷⁵ Моментот во кој се стекнува правото на сопственост кога недвижноста се одзема е определен со моментот кога судската одлука станува правосилна, односно кога одлуката на државниот орган е конечна. По правило правата кои ги имаат другите лица врз ствартата која се експроприира не престануваат всушност тие ги задржуваат своите стварни права врз недвижноста кои ги имале и предходно, освен:

- Кога е определено со конкретна одлука или со посебен закон дека стварните права на другите лица се гасат .

- Кога според природата на ствартата не би можело да продолжат да постојат стварните права на други лица врз недвижноста.

Секое физичко или правно лице кое врз основа на одлука на судот или друг државен орган (правосилна судска одлука, конечна одлука на друг орган и сл.) ќе се стекне со некакво право на недвижноста, има право да бара истото да се запише во јавните книги Така запишаното право има дејство *erga omnes*.

Во случај на несогласување на она што е запишано во јавната книга и одлуката на судот или друг орган, законот поголема сила му дава на запишаното во јавната книга, чија основа се потпира на начелото на верба во јавната книга . Така во случај на судир, одлуката која ја донел судот или друг државен орган не може да се спроведе во јавните книги, бидејќи се смета дека има поголема точност она што веќе било запишано.

2. ЗАШТИТА НА ПРАВОТО НА СОПСТВЕНОСТ ВО РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Правото на сите видови на сопственост во Република Македонија ужива заштита. Под заштита на правото на сопственост подразбираме загарантирана и уредена интервенција против евентуалните повреди на постојните сопственичко правни односи, со цел титуларите на правото на сопственост непречено да ги вршат нивните овластувања.²⁷⁶ Во Република Македонија, Уставот ја прокламира заштитата на правото на сопственост како темелна вредност, додека пак Законот за сопственост и други стварни права ја сведува на ниво на основна одредба.²⁷⁷

Од своја страна, Законот за сопственост и други стварни права предвидува дека сопственикот има право својата ствар да ја држи, целосно да ја користи и да располага со неа по своја волја под услов тоа да не е спротивно на право на некое друго лице или на закон. Притоа секој е должен да се воздржува од повреди на правото на сопственост на секое лице. Правото на сопственост единствено може да се ограничи или да се одземе во случај на јавен интерес предвиден со закон. Законот за сопственост и други стварни права исто така предвидува стварно правна заштита на правото на сопственост преку сопственички тужби и тоа:

- Сопственичка тужба за поврат на ствартата (*rei vindicatio*)
- Тужба од претпоставен сопственик – публицијанска тужба (*actio publiciana*)
- Тужба поради вознемирување на сопственоста (*actio negatoria*)
- Тужба за заштита на сосопственоста, односно заедничката сопственост.

²⁷⁴ Закон за експропријација Сл. Весник на Р. Македонија, бр.95 од 26.07.2012 год. чл.4- чл.7

²⁷⁵ Подетално во Закон за експропријација Сл. Весник на Р. Македонија, бр.95 од 26.07.2012 година чл.11-чл.17

²⁷⁶ Чавдар. К, *Сопственички тужби*, „Правник“ Скопје, бр. 68/97

²⁷⁷ Живковска Р. *Стварно право, книга I, Поимот стварно право, ствари, владение*, Европа 92, Скопје 2005 год

- Деклараторна и излачна тужба.²⁷⁸

2.1. Сопственичка тужба за поврат на стварта (rei vindicatio)

Ревиндикационата тужба или сопственичката тужба за поврат на стварта е таква тужба со која сопственикот бара од држателот враќање на индивидуално определена ствар, тука тужителот бара од тужениот да му ја врати во владение стварта врз која има право на сопственост. Тука не се утврдува правото на сопственост, туку петитум на оваа тужба, е враќање во владение на стварта која неовластено ја држи друго лице, заедно со евентуалните плодови кои би произлегле од стварта додека се наоѓала кај него.²⁷⁹ Според Асен Групче целта на оваа тужба е двојна: а) да му се признае на тужителот правото на сопственост; б) да му се врати предметот во владение.²⁸⁰ За да ја оствари својата цел со оваа тужба, тужителот мора да докаже:

а) Дека тој е сопственик на стварта, чие враќање го бара – докажувањето на правото на сопственост на тужителот зависи од правните факти на кои се заснова истото. Притоа доколку стварта ја стекна на оргинерен начин потребно е да ги исполнува условите кои се предвидени со закон за таквото стекнување. Доколку ја стекнал на деривативен начин треба да докаже постоење на правен основ и начин за стекнување на стварта. За тужителот ќе биде тешко да го докаже правото на сопственост доколку се работи за подвижна ствар, доколку нема исправи за истото ќе мора да го докажува правото на сопственост и на претходникот, што може да доведе и до ситуација на така нареченото ѓаволско докажување (probatio diabolica)

б) Дека стварта се наоѓа во фактичка власт кај оној кој е тужен – така тужителот треба да докажи дека тужениот е имател на стварта во време на поднесување на тужбата. Доколку стварта од било која причина не е во владение на тужениот (пропаднала или неможе да се утврди каде се наоѓа) сопственикот има право да бара надомест на штета според Законот за облигациони односи.

в) Тужителот како сопственик на стварта мора да го опише предметот кој го бара со тужбата со цел да го докажи идентитетот на истиот, бидејќи товарот на докажување паѓа врз него за да докаже дека неговото право на сопственост врз индивидуална определена ствар е во владение на тужениот. Целта на ова е да се постигне несомнена идентификација со наведување на специфични белези, според кои стварта со сигурност може да се разликува од останатите ствари. Кога се работи за недвижности тоа е лесно, бидејќи истите се запишани во јавна книга за што е доволно да се поднесе имотен лист, а доколку не е запишана, да се опише местото, називот каде што се наоѓа и да се опише истата. За разлика од недвижните ствари, многу потешко е да се направи идентификација на подвижните ствари, која единствено би се манифестирала преку нивното јавно покажување, пред другите луѓе, што често може да доведе до заблуди и погрешни заклучоци.

Правото на поднесување на ревиндикациона тужба претставува апсолутно право кое неможе да згасне со застареност.

Кај оваа тужба тужениот може да го докажува своето право на неколку начини и тоа:

- да го негира тужбеното барање(пр. се работи за друг предмет, поминало време за одржувачка).

- да бара укинување (одбивање) на тужбеното барање(пр. предметот го купил од самиот тужител)

- да приговара со цел одложување на тужбеното барање(пр. предметот го држи врз основа на право на службеност)²⁸¹

Во поглед на односот и третирањето на совесните и несовесните држатели на туѓи ствари има големи разлики совесниот држател секогаш се третира поповолно од несовесниот, така совесен држател на стварта е оној кој незнаел или неможел да знае дека нема правен основ за да врши фактичка власт врз стварта, совесноста на владението се претпоставува и истата престанува кога владетелот ќе дознае дека владението не му припаѓа.²⁸²

2.2. Правна положба на совесен држател

Држателот на стварта кој е совесен, кој не знаел и не можел да знае дека стварта ја држи неовластено, не е должен да плати за нејзиното користење во времето додека стварта се наоѓала кај него.

²⁷⁸ Закон за сопственост и други стварни ПРАВА “Сл. весник на Р Македонија” бр. 18 од 5.03.2001 год.

²⁷⁹ Камбовски И. *Стварно право- авторизирани предавања*, ФЛЕКСОГРАФ дооел- Куманово, Скопје 2012 год

²⁸⁰ Групче А. *Граѓанско право втор дел-стварно право* -Култура, Скопје 1976 год.

²⁸¹ Гелевски С. *Закон за сопственост и други стварни права, со коментар и судска практика*, Лега Артис, 2002 год

²⁸² Групче А. *Граѓанско право втор дел-стварно право* -Култура, Скопје 1976 год.

Исто така тој нема да одговара доколку за време на неговото совесно држење стварта пропадне или дојде до нејзино влошување. Ова произлегува одтаму што држателот стварта ја сметал за своја сопственост и ја користел и располагал со неа како со своја ствар. Совесниот држател откако ќе дознае дека неосновано ја држи стварта на друг, должен е да му ја врати заедно со плодовите кои во тој момент се уште не се собрани, но не мора да ги враќа плодовите кои веќе се потрошени. Држателот има право да бара од сопственикот да му ги надомести нужните трошоци што ги имал за време на држење на стварта. Како нужни трошоци се сметаат оние кои би ги имал и самиот сопственик доколку стварта во тој период би се наоѓала кај него. Ваквите трошоци се неопходни за одржување на стварта, со цел таа и понатаму да постои (пр. трошоци за исхрана на животните), како и овозможување на наменско функционирање на стварта (поправање на некоја расипана машина). Има право да бара надомест и на корисните трошоци и тоа за онолку колку се зголемила вредноста на стварта како резултат на ваквите трошоци. За корисни трошоци се сметаат кои доколку не се направеле немало стварта да има поголема вредност. Нужните и корисни трошоци сопственикот е должен да ги надомести, но само во мерка до која не се опфатени со користите што совесниот држател ги добил од стварта.

Совесниот држател, сметајќи дека стварта е негова, може да вложи средства со цел стварта да ја разубави за своја лична сатисфакција. Ваквите трошоци кои ги направил држателот се нарекуваат луксузни трошоци. Тој има право да бара надомест од сопственикот на стварта за овие трошоци, но само доколку се зголеми и вредноста на стварта. Доколку совесниот држател може да го одвои (*ius tolendi*) од стварта она што го направил со цел нејзино разубавување, без да ја оштети, тој може да си го задржи за себе. Така држателот има две можности и тоа: или да бара надомест за луксузните трошоци или да го одвои. Но иако во Законот за сопственост и други стварни права нема изречна одредба, сепак во практиката преовладува тоа дека дека доколку сопственикот му го плати надоместот на држателот, овој нема право на *ius tolendi*. За совесниот држател исто така е предвидено право на задржување на стварта (*ius retentionis*) според кое тој има право за ја задржи стварта се додека сопственикот не му ги надомести нужните и корисните трошоци што ги имал во врска со одржување на стварта. Тука законот не ги вклучува луксузните трошоци како резултат на постоење на право на *ius tolendi*. Правото на надомест на нужните и корисни трошоци застарува во рок од три години од денот кога му е предадена стварта на сопственикот.²⁸³

2.3. Правна положба на несовесен држател

Несовесен држател е оној кој знаел или можел да знае дека стварта ја држи кај себе без овластување. Од моментот на поднесување на тужбата и совесниот владетел станува несовесен, но тужителот може да докажува дека истиот станал несовесен и пред доставување на тужбата. Несовесниот држател се третира понеповолно од совесниот бидејќи тој ја држел стварта кај себе, неовластено, знаејќи дека му припаѓа на друг.²⁸⁴

Така несовесниот држател е должен на сопственикот да му ја предаде стварта заедно со сите плодови.

Тука спаѓаат:

а) плодовите кои постојат во моментот на предавање на стварта, висечките плодови, како и плодовите кои се собрани а непотрошени

б) надомест за плодовите кои се собрани, ни повеќе не постојат, затоа што држателот ги потрошил, пропуштил да ги собере, ги отуѓил или уништил²⁸⁵

Тој е должен да му ги надомести трошоците на сопственикот за евентуално оштетување или пропаѓање на стварта, освен ако тоа би се случило и кога стварта би се наоѓала кај сопственикот.

За разлика од совесниот, несовесниот држател има право да бара надомест на:

²⁸³ ЗАКОН ЗА СОПСТВЕНОСТ И ДРУГИ СТВАРНИ ПРАВА “Сл. весник на Р Македонија” бр. 18 од 5.03.2001 год.; Гелевски С. *Закон за сопственост и други стварни права, со коментар и судска практика*, Лега Артис, 2002 год

²⁸⁴ Поп Георгиев Д., Стојановиќ Д., Максимовски Р., *Коментар на законот за основните сопственоправни односи (со судска практика)*, Новинско издавачка организација „Студентски збор“ Скопје, Скопје 1982год

²⁸⁵ Од судската практика, според судовите во бившата СФРЈ. Во случај на надомест на противвредноста на собраните и потрошени плодови несовесниот владетел должи камата од денот на доспеаноста и берењето на плодовите па до исплатата.

а) нужните трошоци кои би ги имал и сопственикот (храна за животното)
б) има право на надомест на корисните трошоци само ако со тоа се зголемува вредноста на стварта а истовремено се корисни лично за сопственикот

в) нема право да бара надомест на луксузните трошоци кои ги направил за разубавување на стварта, но има право на *jus tolendi* доколку тоа е можно без оштетување на стварта.

Законот за сопственост и други стварни права, за разлика од совесниот држател, за несвесниот не предвидува изречни одредби дека тој има право на ретенција како начин да го осигура своето побарување кон сопственикот, за трошоците кои ги направил додека стварта ја држел кај него. Со оглед на тоа, тој ваквото свое право се смета дека сепак може да го оствари преку одредбите во член 275-278 од Законот за облигациони односи.²⁸⁶

Сопственикот на стварта има право во рок од три години да бара од несвесниот држател предавање на собраните плодови и надомест за вредноста на плодовите кои ги потрошил, пропуштил да ги собере, отуѓил или уништил.

Исто така несвесниот држател на стварта има рок од три години, за да бара од сопственикот на стварта да му ги надомести нужните и корисните трошоци на кои бил изложен во време на држење на стварта.²⁸⁷

ЗАКЛУЧОК

- Со законот за сопственост и други стварни права се регулира правото на сопственост во Република Македонија, каде е предвидено како главно стварно право
- Правото на сопственост може да се стекне со одлука на судот или друг државен орган кога во случаите кои се определени со закон и кога се исполнети законските услови за тоа.
- Сопственикот на стварта има право во рок од три години да бара од несвесниот држател предавање на собраните плодови и надомест за вредноста на плодовите кои ги потрошил, пропуштил да ги собере, отуѓил или уништил.
- Правото на сите видови на сопственост во Република Македонија ужива заштита, како загарантирана и уредена интервенција против евентуалните повреди на постојните сопственичко правни односи, со цел титуларите на правото на сопственост непречено да ги вршат нивните овластувања.
- Правна заштита на правото на сопственост се врши преку сопственички тужби и тоа: Сопственичка тужба за поврат на стварта, Тужба од претпоставен сопственик, Тужба поради вознемирување на сопственоста, Тужба за заштита на сосопственоста, односно заедничката сопственост и Деклараторна и излучна тужба.

ЛИТЕРАТУРА

- [1] А.Алиу, *E drejta sendore*, Prishtinë, 2014
- [2] Чавдар. К, *Сопственички тужби*, „Правник“ Скопје, бр. 68/97
- [3] Живковска Р. *Стварно право, книга I, Поимот стварно право, ствари, владение*, Европа 92, Скопје 2005
- [4] Камбовски И. *Стварно право- авторизирани предавања*, ФЛЕКСОГРАФ доел- Куманово, Скопје 2012
- [5] Групче А. *Граѓанско право втор дел-стварно право* -Култура, Скопје 1976 год.
- [6] Гелевски С. *Закон за сопственост и други стварни права, со коментар и судска практика*, Лега Артис, 2002 год
- [7] Поп Георгиев Д., Стојановиќ Д., Максимовски Р. , *Коментар на законот за основните сопственоправни односи (со судска практика)*, Новинско издавачка организација „Студентски збор“ Скопје, Скопје 1982год
- [8] Дукоски С., *Граѓанско право – применета програма (ПРАКТИКУМ)*, Кичево, 2015 година

²⁸⁶ Гелевски С. *Закон за сопственост и други стварни права, со коментар и судска практика*, Лега Артис, 2002 год.

²⁸⁷ ЗАКОН ЗА СОПСТВЕНОСТ И ДРУГИ СТВАРНИ ПРАВА “Сл. весник на Р Македонија” бр. 18 од 5.03.2001 год. Чл.159

[9] Спаркс П., Европско стварно право, Просветно дело, Скопје, 2009

Закони:

[1] Закон за Катастар на недвижности, Службен весник на Р.М. бр. 55,16.04.2013 год..

[2] Закон за Градежно земјиште, Службен весник на Р.М. бр.15 од 02.02.2015 год.

[3] Закон за Градење, Службен весник на Р.М. бр.130/09 од 28.10.2009 год.

[4] Закон за Сопственост и други стварни права, Службен весник на Р. М. бр. 18 од 5.03.2001 год.